

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 40. S. Henrici Religio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Sæculum XI. causæ discussionem, suspensi essent. A.C. 1014. Altera die decrevit Concilium, ut in omnibus Ecclesiis & Sacellis ab Adalberto consecratis Sacra interdicerentur, & Benedictio illa nulla declararetur. Tertia die sub pœna anathematis omnibus illius provinciæ Episcopis prohibitum, ne Sacrum Chrisma venundarent, aut pretium pro commendatione animarum, vel sepulturis acciperent; tum omnia, quæ Gerbertus & Fridericus præceperant, confirmata. Item prohibitum, ne Archipresbyteri Benedictionem populo impertirentur, aut Confirmationem cum Sacro Chrismate conferrent, quod hæc ministeria solis Episcopis essent reservata.

§. XL.

S. Henrici Religio.

Ditm. p. 85. Cum Henricus Imperator in Italia versaretur, Episcopatum Bobiensem ex consilio illius provinciæ Episcoporum, qui id necessarium æstimarunt, instituit. Hic ille locus est, in quo S. Columbanus vitam posuit, & ubi servantur ipsius Reliquiæ. Imperator Festo Paschali, quod hoc anno 1014. in vigesimam quintam Aprilis inciderat, Ticini celebrato, iterumque superatis Alpibus, ad varias Ecclesias pietatis causa paucis comitantibus peregrinatus est. Interim Arduinus, qui se hucusque

usque Regem Italiae appellari voluerat, quamprimum Imperator tergum Italiae vertisset, Vercellas quidem suo milite implevit, unde Leoni Episcopo vix fuga elabi permiffum, sed tandem ad officium redire compulsus, relicto saeculo in monasterium Fructuariense se recepit, ubi anno 1018. 2. Martii, e vivis abiit, a quibusdam in Sanctorum numerum relatus.

Henricus Imperator in Germaniam revertens in itinere divertit ad S. Odilonem Abbatem Cluniacensem, quem sibi carissimum saepe invisebat, & non nunquam ad Regiam deducebat. In ista vero commoratione Monasterio coronam suam, Sceptrum, globum, vestem Imperialem, Crucifixi effigiem, nempe summam auri centum pondo dono dedit, & postquam impetravit, ut hujus Sanctae Congregationis fratribus adscriberetur, petiit ab omnibus semper pro se orari, iisque agros fertilissimos in Alsatia, datis literis, concessit. S. Meinvercus Episcopus Paderbornensis, Imperatorem in illa profectioe secutus, occasione usus, a S. Odilone monachos sibi dari petiit, qui monasterii in suburbiis Paderbornae condendi seminarium existerent. Ceterum Cluniaco asportavit pondus panis, mensuram vini, Librum Regulae, Hymnorum, Antiphonarum, atque ad suos reversus

Sæculum XI. extra urbem in honorem S. Benedicti Sa-
 A.C. 1014. cellum fundavit, celeberrimum futurum
 monasterium.

Chron. Sax. Henricus, celebrato Bambergæ Pen-
 tecostes Festo, ad Monasterium Corbe-
 jense in Saxonia pervenit, ubi dissoluta

Monaste- monachorum vita acriter offensus, ad eos
 rium Cor- reformandos animum adjecit, atque eo-
 bejense. rum sexdecim, qui pervicacissimi vide-
 bantur, carceri includi jussit. Situm erat

vit. c. 10.
n. 370.

Corbejense monasterium in Diœcesi Pa-
 derbornensi; cumque S. Meinvercus Epi-
 scopus illud quadam die visitans probro-
 se fuisset ejectus, Imperator, ab eo mo-
Ditm. p. 88. nitus, Abbatem deponi, eique Drutma-
 rum monachum Lauresheimensem sub-
 rogari jussit. Quod monachi impatien-
 tissime ferentes cuncti, novem exceptis,
 discesserunt. At postea complures re-
 versi Sacræ Regulæ jugo colla submise-
 runt.

Vitæ monasticæ amore usque adeo
 captus est Henricus Imperator, ut etiam
Mirac. Ben. eam amplectendi consilium inierit. In
Rich. n. 8. paucis autem diligebat Richardum Ab-
Sæc. 6. Ben. batem S. Vitoni, Virduni, cui multum
p. 533. auri argentique atque vasa pretiosa do-
 no dedit; cumque quadam die venisset,
 cellas monachorum nuper exstructas in-
 specturus, claustra ingrediens, latus unum
 Episcopo Heimone, alterum Richardo
 Abbate stipantibus illud Psalmi recita-
 vit:

vit: *Hæc requies mea in Sæculum Sæcu-* Sæculum XI.
li, hic habitabo, quoniam elegi eam. No- A.C.1014.
 tavit Imperatoris verba Episcopus, tum-
 que, ubi Abbatem solum habuit, ait: *Psal. 131.*
Cave sis, ne hunc Principem recipias, &
quod unice cupit, cucullo involvas, nisi
totum Imperium perditum velis. Sapien- 14.
 ter locutus Episcopus visus est Abbati,
 atque in re tanta ingenio suo usus &
 Imperatori satisfacit, & Reipublicæ non
 nocuit.

Namque Imperatorem in mediam
 Congregationem deductum interrogavit
 Abbas, an Monachus esse cuperet. Re-
 spondit ille obortis lacrymis, se animo
 constituisse, in hoc ipso loco, deposita
 veste sæculari, inter monachos Deo ser-
 vire. Rursusque Abbas: *Visne secun-*
dum Regulam & exemplum Jesu Christi
obediens esse usque ad mortem? Impera-
 tore respondente, se vero id promittere
 & ex toto corde velle. *Et ego, reposuit* S. Henricus
Abbas, te monachis meis adscribo, atque Monachus
ex hac hora curam Salutis tuæ in me su- in voto.
scipio. Hinc volo, ut in timore Dei,
quæcunque jussero, facias. Henrico ite-
 rum affirmante, in potestate Abbatis se
 futurum, tandem Richardus: *Itaque vo-*
lo & jubeo, ut ad Sæculum redeas, Ro-
manum Imperium tibi a Deo commissum
regas, atque virili constantia & justitia
inviolabili, omnibus viribus, totius Rei-
publicæ

Sæculum XI. *publicæ salutem conserves.* Obediit piis-
A.C. 1014. simus Princeps, licet animus repugnaret,
 nec Imperii clavum dimisit. Sed exin-
 de sæpius ad Richardum Abbatem di-
 vertit, ejusque consilio in gravissimis Rei-
 publicæ negotiis usus est.

§. XLI.

S. Meinvercus Paderbornensis.

vit. c. 1. n. 4. Sanctus Meinvercus Paderbornensis ex
 Clericis Halberstadiensibus ad Re-
 giam Ottonis tertii, cui affinitatis vin-
 culo jungebatur, ad obeundum Capella-
 ni munus evocatus fuerat. Episcopo
c. 3. n. 17. deinde Paderbornensi, anno millesimo
 nono, defuncto, Henricus Rex accersito ad
 se Meinverco subridens & chirothecam
 ei tradens, *accipe*, ait. Et Meinverco re-
 spondente, *quid accipiam?* Reposuit Rex:
Episcopatum Paderbornensem. Rursus
 Capellanus: *Cur de isto Episcopatu vi-
 verem? satis opum mihi est, unde Eccle-
 siam hac pinguiorem instituem.* Ex mea
 mente loqueris, inquit Rex, cupioque, ut
 tuis opibus hujus Ecclesiæ paupertatem
 subleves. Ille hilariter: *Accipio & Epi-
 scopatum & conditionem.* Moxque a
 Willegiso Archiepiscopo Moguntino,
 Metropolita suo, Episcopis, qui tunc for-
 te in Regia versabantur, assistentibus,
 consecratur. Episcopali Ordine insigni-
 tus Meinvercus nihil antiquius habuit,
 quam